

[Oluf Pedersen.]

varetaget, hvad der blev ham paalagt, med en Dygtighed, som næppe mange andre kunde være paa Linie med. Jeg synes da, det er helt urimeligt, at man ødsler Milliarder væk paa et Tidspunkt, hvor det hele svæver. Det er, som om den højtærede Forsvarsminister har det Standpunkt, at jo flere Penge han bruger, desto bedre er det. Det kan ikke forenes med det Krav om Spar-sommelighed, som man maa rette til den kommende Rigsdag.

Man sætter jo sin Lid til De Forenede Nationer, og der siges i denne Tid, ogsaa her fra Talerstolen, saa mange smukke Ord om De Forenede Nationer. Jeg har givet min Tilslutning til Pagten med De Forenede Nationer, men jeg vil dog gerne slaa fast, at det ikke er uden Betænkelighed, man til-træder en saadan Pagt mellem De Forenede Nationer, der gaar ud paa, at hvor det drejer sig om en af de store forenede Nationer, som overfalder en af de smaa, der ogsaa er med blandt De Forenede Nationer, kan der ikke træffes Tvangsforanstaltninger over for den store Nation, undtagen vedkommende Magt selv gaar med dertil. Det er en Ordning, som ikke giver ret megen Sikkerhed for de smaa Nationer; man opnaar kun dette, at man kan faa Spørgsmaalet drøftet, men nogen som helst Sikkerhed er der desværre ikke for de smaa Nationer, hvis da ikke de store opfører sig ordentligt; det maa man saa haabe de gør.

Det er efter min Opfattelse saadan, at den Politik, som er gaaet ud paa, at man skulde beskatte de rige og saa give Understøttelse for derved at løse det sociale Spørgsmaal, har spillet uhjælpelig fallit. Det er ikke ved Almisser, men det er ved Retfærdighed, man kan sikre det arbejdende Folk, hvad det trænger til.

Jeg nævner her de to Yderpunkter i dansk Politik med Hensyn til Almissepolitikken, paa den ene Side Dansk Samling og paa den anden Side Danmarks Retsforbund. Her er der sket det bemærkelsesværdige, at Dansk Samling endelig langt om længe har faaet sig et Program. Nu skal jeg ikke sige, om det er en Fordel, at de har faaet det — jeg tror hellere, de skulde have ladet være —, men nu har de altsaa faaet det. Dette Program har nu det ærede Medlem Hr. Stærmosse karakteriseret saaledes, at de vil have mangeartede Ordninger og vil have alle mulige Skatter, der er for saa vidt ingen Grænser.

Det mest karakteristiske ved Programmet er Talen om, at der nu af Staten skal ydes Tilskud til hvert Barn ud over det

første. Jeg kan ikke forstaa, at et politisk Parti kan komme med et saadant Forslag, for det maa jo være saadan, at den, der morer sig, maa ogsaa betale. Det maa være saadan, at hvis Staten skal betale for Børnene, maa Staten ogsaa have Magt over, hvor mange Børn der skal fødes. Det er dog helt urimeligt at komme med det Krav, at Staten skal betale Udgiften til Føde og Klæder; det er ikke en Del af Udgiften, men hele Udgiften, der skal betales af Staten. Men saa maa Staten ogsaa bestemme! Det ene er ikke mere sindssvagt end det andet. Det hører sammen med Programmet.

Det er ogsaa urimeligt at komme med Krav om, at alle skal have Aldersrente og der ikke skal betales nogen Præmie. Det er endvidere urimeligt at komme med Krav om, at nu skal der ydes tarifmæssig Løn til de arbejdsløse. Vi har en Ordning, der blev lavet i Foraaret, hvorefter der ydes til de arbejdsløse $\frac{4}{5}$ af den tarifmæssige Løn. Jeg tror, man kan sige, at det er den højeste Grænse for, hvad man kan komme op paa. Der er for mig ingen Tvivl om, at paa den ene Side kan det ikke være for meget til de arbejdsløse, men paa den anden Side har det den Virkning, at der er nogle, som misbruger det til at unddrage sig Arbejde og leve af Arbejdsløshedsunderstøttelse i Stedet for. Altsaa, man har ved $\frac{4}{5}$ naaet den Grænse, som jeg mener er praktisk mulig. Men Dansk Samling byder over. Dansk Samling vil give tarifmæssig Løn.

Hele den Politik, som Dansk Samling aabenbart er slaaet ind paa, har de lært af andre, det er jo ikke noget, de selv har fundet paa. Nu har de set, at Radikale og Socialdemokrater, som Regel med Tilslutning af Venstre og Konservative, har kunnet lave en Politik, som gaar ud paa, at man deler Pengene ud aabenlyst, og saa henter man dem hos Borgerne bagefter. I Almindelighed gaar det paa den Maade, at man henter 200 Kr. hos Borgerne i Skatter, helst indirekte Skatter, en Slags Lommetyveri; det opdager Folk ikke, regner man med, og saa deler man 100 Kr. ud. Der bliver sjældent mere end Halvdelen tilbage, men Folk bliver saa glade, at de stemmer paa disse Partier, og saa siger Dansk Samling: Nu er det lykkedes Radikale, Socialdemokratiet, Venstre og Konservative at faa Folk til at stemme paa en saadan Politik, hvor mange Stemmer kan vi saa ikke faa, naar vi vil give meget, meget mere. Det er givet, at den Politik kan ikke fortsættes, den skal slaa fejl. Derfor vil Dansk Samling ogsaa nok faa Resultatet at føle ved Valget.